

klubko

zajímavosti, novinky, rozhovory

20. prosince 2017

ročník 13

číslo 2

Gabriela Koukalová

nám poskytla rozhovor!

Co vzkazuje Adélce Štefanové? Jak vzpomíná na školu, jakou byla žákyní a jak slaví každý rok Vánoce?

str. 2

Florbal nám jde!

Zdalo se Vám, že v poslední době byl na školním webu i FB profilu samý florbal? Aby také ne, když jsme v něm tak dobří.

str. 12-13

Poznáš učitele?

Velká soutěž o hodnotnou cenu. Podívejte se na učitele a učitelky, když jim bylo 3-5 let. Posuďte, kdo se jak změnil a zkuste poznat kdo je kdo.

str. 16-17

Vánoce za dveřmi

Za pár dnů jsou tu Vánoce a my všichni už se jich nemůžeme dočkat. Vánoce jsou svátky klidu, lásky a pohody. Čím jsme starší, tím více si uvědomujeme, že Vánoce nejsou o tom, kolik dostaneme dárků, ale o tom, kolik společných chvil strávíme se svou rodinou a přáteli. Společně se těšíme na příchod Ježíška a na dárky, které nám nadělí. Před rozbalováním dárků proběhne ještě slavnostní večeře. Tradicí je dávat pod talíře šupinu, nebo třeba los. Každý z nás si může předem napsat dopis Ježíškovi. K Vánocům také patří

spousta tradic - vylévání olova, házení botou, pouštění lodiček, aj. Každý z nás slaví Vánoce jinak. V tomto časopise si můžete přečíst, jak slaví Vánoce Gabriela Koukalová, co si přeje najít naši žáci pod stromečkem a mnoho dalších zajímavých informací.

Za celou redakci Klubka Vám přejeme veselé Vánoce, hodně štěstí, zdraví, a aby se Vám splnilo vše, o co jste si Ježíškovi psali.

Andrea Hitmarová a Eva Straková, 8.A

Gabriela Koukalová: Dnes bych ve škole dávala větší pozor

Po rozhovoru s moderátorkou Petrou Svobodou (Klubko č. 1) jsme se rozhodli zkusit štěstí a oslovit další mediálně známé osobnosti. Rozeslali jsme pár žádostí o rozhovor a dostali několik odpovědí. Dnes přinášíme rozhovor s hvězdou z největších. Jak slaví vítězka světového poháru a mistryně světa v biatlonu Gabriela Koukalová Vánoce? Jak vzpomíná na svá školní léta a jak by hodnotila samu sebe jako žákyni?

Jak a kdy jste se dostala k biatlonu?

Jako malá jsem jezdila na běžkách, začala jsem už ve třech letech, protože maminka byla medailistka ze štafety z olympiády v Sarajevu, tak jsem k tomu měla velmi blízko. Biatlon jsem začala dělat až později, kolem 14 let.

Chtěla jste někdy s biatlonem skončit?

Ani ne, občas toho všeho mám plné zuby, ale nevzdávám se!

Jak slavíte vítězství?

Něčím dobrým k jídlu a sklenkou vína.

Co vás baví nejvíc na biatlonu?

Jak dokáže být napínavý až do poslední chvíle, do poslední střely nebo metru.

Dělala jste v dětství i jiný sport?

Závodně jen běžky, jinak jsem ale pořád někde běhala, hrála volejbal, fotbal, často jezdila s rodiči na vodu, apod.

Představovala jste si někdy, že budete takto slavná?

To určitě ne.

Čím jste chtěla být v dětství?

Modelkou a herečkou.

Co byste vzkázala naší spolužačce Adélce Štefanové?

Adélko, buď trpělivá a nechtěj všechny dobré výsledky příliš brzy. Musíš pracovat dlouho a tvrdě, být na sebe přísná, ale zároveň se sportem vždy bav a měj dobrý pocit sama za sebe.

Jak vzpomínáte na základní školu?

Jako na krásné období, ráda bych se tam vrátila a dávala větší pozor při hodinách, dnes by se mi to často hodilo :-)

Jaká jste byla žákyně?

Dost drzá a neposlušná, měla jsem pořád roury a vymýšlela nějaké lumpárny :-)

Jak vás bavila základní škola?

Často jsem byla ve škole smutná. Měla jsem problémy s koncentrací, neuměla jsem dlouho pořádně číst, spolužáci se mi smáli, že nosím rovnátka a že mám pihy... Ale dnes na to už vzpomínám v dobrém a směji se tomu.

Jaký byl Váš nejoblíbenější a naopak nejméně oblíbený předmět?

Vždy jsem ráda malovala, zpívala, zajímala mě historie umění a podobné předměty a témata. Neměla jsem ráda matematiku a fyziku, ty jsem nedokázala často pochopit.

Co děláte ve volném čase?

Nejrady si maluji a vyrábím různé dárky pro mé blízké.

Kam jste zamířila po základní škole?

Na umělecko-průmyslovou školu.

Dostala jste někdy nějakou známku? Za co?

Spoustu známek, za různé lumpárny. Radši si už ani nevzpomínám.

Jak slavíte Vánoce?

Posledních asi deset let vždy stejně - tréninkem v Rakousku.

Jak vypadá Vaše štedrovecerní večeře?

Snažím se i takhle v dálce vždy vytvořit co nejvánočnější atmosféru, takže většinou máme i klasiku kapra a salát.

Sledujete o Vánocích pohádky?

Jakou máte nejoblíbenější?

Miluji pohádky! Všechny!

Jaký dárek Vám udělal největší radost?

Nejrady mám maličkosti od srdce. Třeba nějaké originální a ručně vyrobené přáníčko, apod. Hlavně si vždy přeji, aby byli všichni kolem mě zdraví a šťastní.

To vše přeji I Vám do Soběslavi!

Učili tu, letos je ale na chodbě nepotkáte...

Zajímá vás, co dělají učitelé, které jste v naší škole vídali, ale letos tu z různých důvodů nejsou? Ve druhém čísle jsme vyzpovídali paní učitelku Pflanzerovou (nyní v důchodu), paní učitelku Petru Lukešovou (na mateřské dovolené) a Ninu Cibulkovou (odstěhovala se do Velké Británie).

Mgr. Jaroslava Pflanzerová

Mrzel vás odchod ze školy?

Srdečně zdravím čtenáře Klubka. Velice mě potěšilo, že jste si na mne tak brzy vzpomněli a zajímá vás, jak se mi jako mladé seniorce vede. Odchod mě nemrzela, protože jsem celý život (37 let) pracovala jako učitelka a 1,5 školního roku přesluhovala. Byla jsem tak na odchod dostatečně připravena a zůstala v kontaktu s kolegyněmi i některými žáky. Také vím, že umění je včas odejít.

Co děláte v důchodu? Jak vypadá váš běžný den?

V důchodu dělám všechny běžné věci jako dříve. Nejraději mám jaro a léto, kdy se věnuji péči o rodinný dům, práci na zahradě, procházkám k Novému rybníku s fenkou zlatého retrívrů Sunny, jízdě na kole a autem. Nezapomínám na četbu, filmy, televizi, věnuji se digitální fotografii, oblíbeným výletům a to nejen za svými syny Tomášem a Michalem. Velice ráda cestuji, ale trávím ráda svůj volný čas i

zahradním bazénu nebo v lese na houbách.

Malujete ve svém volném čase?

Často se věnuji malování a vlastní tvorbě z nejrůznějších materiálů a různým výtvarným a rukodělným technikám. Maluji hedvábné šály, drhám, tapikuji, háčkuji, pletu, vyrábím dekorace z kůže a různého přírodního i jiného materiálu. Ráda i recykluji a inspiroji se na Pinterestu zajímavými výtvary.

Ráda byste se vrátila do školy nebo jste takto spokojená?

Jsem takto velice spokojená, protože jsem pánem svého času a děti jsem si užila nejen 37 let ve škole, ale i pravidelně o prázdninách jako hlavní vedoucí na nejrůznějších letních dětských táborech po celé republice, což byl můj velký koníček. Zažila jsem tábory vodácké, cyklistické, sportovní, taneční, aerobické, keramické a malířské, indiánské a další se zajímavými celotáborovými etapovými hrami, které jsem kreativně připravovala.

Chybí vám děti a kolegové?

Nechybí, protože je stále potkávám a jsem v kontaktu i s kolegyněmi a kolegy.

Co všechno jste za svou kariéru učila?

Vystudovala jsem na Pedagogické fakultě v Českých Budějovicích aprobaci pro 2. stupeň český jazyk a výtvarnou výchovu. Učila jsem i v 5. třídě M, Čj, Tv nebo Prč, Z, On, Rv,

ale nejvíce jsem si užila kreativní výchovu jako povinně volitelný či nepovinný předmět s žáky, kteří o ni měli zájem a jejich díla pak vystavovala v Alšově jihočeské galerii zámku Hluboká nad Vltavou v nejrůznějších výtvarných projektech. Velkou radost mi udělalo získání šesti cen v soutěži Mladý módní návrhář 2016 v Třeboni.

Vzpomenete si na nějakou situaci ze školy, na kterou nikdy nezapomenete?

Takových situací bylo mnoho, ale utkvělo mi v paměti to poslední, slavnostní zakončení školního roku 2015/16 pod novou pergolou na školní zahradě, kdy se, společně se mnou, loučilo se školou pět kolegyně. Poté jsem druhý den ráno naposledy odemkla vchodové dveře školy a následovaly moje poslední školní prázdniny.

Učila jste někoho, kdo se později proslavil?

Na výtvarnou výchovu jsem učila například televizní hlasatelku Petru Svobodu (rozhovor s ní v minulém čísle) a pilota Boeingu Letiště

Václava Havla v Praze Aleše Červenku. Asi budete také znát studenta vysoké školy Martina Škodu, který vaří v televizním pořadu "Škoda nevařit" či "Sama doma", je autorem vlastních kuchařek a úspěšný v kulinářských soutěžích.

Jak vzpomínáte na zájezd do Londýna? Jela byste znovu?

Vzpomínám velice ráda a jela bych určitě, neboť obdivuji architekturu Londýna a ráda cestuji.

Máte nějaký vzkaz pro žáky nebo bývalé kolegy?

Všichni si školu užijte, jak nejlépe umíte a ať se vám daří mít dobré kamarády a vyučující. Svým bývalým kolegyním a kolegům pak přeji ty nejúžasnější žáky.

Byla jste a jste i nyní čtenářkou Klubka?

Stále mě zajímají aktuality ve škole, takže čtu nejen Klubko (velice mě zaujalo poslední číslo), ale i stránky školy. Nic mi tak neunikne a jsem v obrazu. Dá se říct, že jsem fanoušek školy, neboť se těším na další divadelní představení i akademii a další čísla Klubka.

Učila jste vždy jen na naší škole?

Jako absolventka PF ČB jsem dostala umístěnku do malé krásné vesnické školy v Hlavatcích, kde jsem strávila čtyři fantastické a nezapomenutelné roky. Z rodinných důvodů po narození mých synů jsem přestoupila na školu Komenského do Soběslavi, města, kde také celý život s rodinou žiji.

Jak slavíte Vánoce?

Klasicky „česky“ a doma, s rodinou u vánočního stromku s dárky, vánočkou, kaprem a salátem a vždy

si vyhrají s vánoční výzdobou, přáními a novoročenkami pro blízké.

Koukáte ráda na pohádky? Která je vaše nejoblíbenější?

Velice ráda koukám na všechny pohádky a nejraději na ty kouzelné vánoční, které mě nikdy neomrzely. Tu nejoblíbenější je těžké vybrat, ale asi Sůl nad zlato...

Ježíšek nebo Santa Claus?

Pro mne zaručeně Ježíšek a všem přeji toho nejšťastnějšího nejen letos, ať se vám splní všechna přání i v dalších letech a ať se vám všem dobře daří i až opustíte tuto školu.

Mgr. Petra Lukešová

Jaký je to pocit nebýt ve škole?

Pocit? Pocit je to hezký, poněvadž můj čas teď vyplňuje syn, který mě potřebuje ze všeho nejvíc.

Těšíte se zpět do školy?

Školy si užiji do sytosti po mateřské. Proto mi ani tak nechybí, vím, že v ní strávím ještě hodně času.

Plánujete další děti?

Ano, plánuji. Ale zatím nevím kdy. Necháme se překvapit.

Kolik hodin denně spíte?

Spánek? To slovo neznám ☺ Přes den nespím vůbec a v noci mezi 6,7 hodinami.

Chtěla jste být vždy učitelkou?

Ne, nechtěla.

Stýská se vám po škole?

Ze začátku jsem si moc dobře neuměla představit, jak to bez práce zvládnou. Teď mi syn nedává moc prostoru, aby se mi stýskalo. Samozřejmě chybí mi kolegové, ale čas od času se potkáme, takže není moc důvodů ke stesku.

Jaký je to pocit být rodičem?

Na tuto otázku nedokážu moc dobře odpovědět. Ještě jsem si nezvykla. Někdy je to to nejlepší, co vás mohlo potkat, ale zároveň není větší radosti, když dítě na chvíli usne.

Jak vzpomínáte na svou třídu a ostatní děti?

Ano, vzpomínám. Často své bývalé žáky potkávám a divím se, jak ty malé děti vyrostly a jsou z nich dospělí lidé. Říkám to často, ale moje třída byla ta nejúžasnější a děkuji ji, že se mnou pár let vydrželi a mnohému mě naučili.

Kolik dětí máte? Dělají vám radost?

Zatím mám jedno. Tomíka. Samozřejmě, že mi dělá radost. Zrovna teď mi nechal chvíli času a dovolil mi odpovědět na vaše otázky a zatím mi tu vystěhoval celou knihovnu. Je prostě úžasný ☺

Zdědil váš syn něco po vás?

Není moc trpělivý, takže asi zdědil.

Čím si představujete, že bude váš dítě? Bude učit?

Nepředstavuji si, čím bude. Ať se rozhodne podle sebe a svým možnostmi. Budu to respektovat.

Kapr nebo jiná štedrovečerní večeře?

Chystat večeři budu poprvé. Takže jsem se ještě nerozhodla. Ale ryba a salát je klasika.

Mgr. Nina Cibulková

Proč jste odešla ze školy?

Důvodem byl odjezd na původně roční výlet do Anglie. Trochu se protáhl.

Jak dlouho jste tuto akci plánovala?

Ten plán se zrodil vlastně asi pět měsíců předtím, než se tomu stalo.

Proč právě Anglie?

Kvůli zkušenostem, rozhledu, angličtině, lepší životní úrovni a touze zažít něco jiného než stereotypní život v Soběslavi.

Kde nyní bydlíte?

V Manchesteru. Od srpna bydlíme v novém baráčku se zahradou, takže s bydlením jsem spokojená.

Jak vypadá váš běžný den? Pracovní a víkendový?

Můj běžný den se točí pouze kolem práce. V Manchesteru je totiž docela velký problém s dopravou, takže odjíždíme ráno-vracíme se večer. Víkendové dny jsou mnohem pestřejší. Vždy zbyde čas na nějaký výlet do okolí, sobotní školu (o té níže), dobré jídlo, zajímavou knihu a pořádného šlofika.

Je těžké bydlet v Anglii?

Teď už ne. Člověk si zvykne na všechno. Ale začátky byly hodně těžké. Začínáte od nuly, spolehnout se můžete jen sami na sebe a nic tu nemáte jisté. To je ale právě to, co mě tady hodně posunulo dál.

Co vy a angličtina?

Někdy je to těžké kvůli přízvuku. Jinak si už sama vyřídím cokoli, co potřebuji. Horší je to se slovíčky. Momentálně jsem ve fázi, kdy vím, že bych se měla učit nová slova, abych rozšířila slovní zásobu, ale nějak se nemůžu donutit. Chodila jsem i do půlročního večerního kurzu, ten mi dal zezáátku hodně.

Čím se živíte v Anglii? Učíte?

Začínala jsem jako servírka, potom přišla práce v hotelu, teď pracuji ve skladu s nádobím. Po půl roce jsem „povýšila“ a momentálně už se učím s programem v počítači, vyrábím štítky na balíky a podobně. Je to velmi rozmanitá práce. A ano, učím! V Manchesteru existuje bezva charitativní projekt s názvem Czech School Manchester, kde mám na starost děti ve čtvrté třídě, které učím češtinu a vlastivědu. Je to super zkušenost. Po Novém roce plánuji zkusit pohovor na místo asistentky do školy na hlavní úvazek-uvidíme, jak dopadnu!

Řídíte? Nedělá vám problém volant vpravo, jízda vlevo?

Zpočátku jsem jezdila jen po naučených trasách, později jsem si troufla i na dálnici (na té jsem předtím neuměla jezdit ani v Čechách). Vlastně jsem se zde v řízení dost zlepšila. Sranda bude až přijedeme do Čech s autem, které má volant na pravé straně.

Jaké jsou vaše koníčky?

Snažím se hodně číst. Pokaždé, když sem někdo jede, nebo ČR navštívím, dovezu si nějakou knihu. Hodně chodím na procházky a momentálně také píšu knihu. To mi zabere hodně času. Je pravdou, že se moje hodnoty, včetně koníčků, v Anglii hodně změnily.

Chtěla byste vzkázat něco žákům a učitelům?

Jasně! Doufám, že se všichni mají skvěle! Deváťákům přeji, aby se dostali na vysněné školy a učitelům, bývalým kolegům, hodně motivace do dalších dní! Dětem, které mě touto cestou oslovily, děkuji za projevenou důvěru.

Měla jste nějaké oblíbené žáky?

Asi ne. Spíše oblíbenou třídu. (Ta letos bude končit!) Na všechny jsem se ale snažila dívat stejně.

Zpíváte v Anglii?

Vůbec. Nějak na to není čas, není s kým a proč, a jak jsem řekla-moje priority se zde hodně změnily. Nepopírám ale, že až se vrátím, mám v plánu dát nějaké hudební uskupení zase dohromady. Hudební texty ale píši pořád, nejen pro sebe.

Chybí vám učení na naší škole?

Spíše mi chybí ta škola jako taková. Kolegové, děti, akce školní i mimoškolní...

Jak dlouho a proč blogujete?

Teď, v listopadu, to byl rok, co jsem si blog založila. Blog píši z několika důvodů. Baví mě to, mám tady na to více času než v ČR, a tak byla konečně pořádná příležitost, jak začít psát online. Také jsou díky tomu moji kamarádi a rodina v obraze, co se tu s námi děje.

Jak vás napadlo psát blog?

Vlastně to napadlo ženu mého tatky. Když jsem byla na první návštěvě v ČR, zeptala se, proč nepíšu online a pro všechny. (Původně to byla jen skupina pro úzký okruh přátel, kam jsem přidávala příběhy). A tak jsem ji poslechla, a vznikl Můj anglický deník.

Jakub Broukal, 8.B

Byly Vánoce a soudce byl v příjemné náladě.
Zeptal se předvedeného muže: „Za co jste tady?“
„Za předčasné vánoční nákupy.“
„To přece není žádný přestupek. Jak brzy jste nakupoval?“
„Dvě hodiny před začátkem otvírací doby.“

„Nejlepší ženy jsou jako vánoční kapři“ uvažuje pan Volejník „jsou zticha a přinášejí penízky!“

O Vánocích říká maminka Pepíčkovi:
"Pepíčku, zapal vánoční stromeček."
Za chvíli přijde Pepíček a říká: "a svíčky taky?"

**Co si myslí pes, když vidí vánoční stromek?
„Konečně rozsvítili na záchodě!“**

Muž se ptá své manželky, co by si přála k Vánocům?
Ta mu odvětlí: "Nevím."
Uběhne pár dní a oba sedí pod štědrovečerním stromkem a rozbalují dárčky. Žena se pustí do vybalování, když tu na ní z lesklého papíru vypadne špinavý, rezavý, kus plechu.
"Co je to?" nechápe manželka.
"Nevím." muž na to.

**„Tati a odkud je vlastně Ježíšek?“ ptá se pětiletý syn otce pod stromečkem.
„Když se podívám na většinu etiket z dárků, tak bych řekl, že z Číny.“**

„Mami, můžu mít na Vánoce psa?“ „Na to zapomeň! Budeš mít kapra jako ostatní.“

Kubík se ptá celý nadšený pod vánočním stromečkem svých rodičů: „Tohle všechno mi přinesl Ježíšek?“

„Ano Kubíčku.“

Na to si dá Kubík ruce v bok a načureně se zeptá: „A co jste mi teda koupili vy?“

Jožka se modlí před Vánocemi a na konci modlitby zakřičí: „Ježíšku, dones mi kolo!“
„Ježíšek není hluchý,“ domlouvá mu sestra.
„Ale babička ano.“

O Štědrém dnu volá Franta svému kámošovi: „Hele, nemáš dneska na půl dne čas?“

Kamarád se diví: „Zrovna dnes, a proč?“

„No já jen, že mám doma postavenej betlém a chybí mi tam osel...“

„Pane šéf, můžete mi dát zítra volno?“ ptá se v práci pan Novák. „Manželka chce, abych jí pomohl s vánočním úklidem.“
„Z takového důvodu vám přece nebudu dávat volno!“ razantně to odmítne šéf.
„Děkuji“ oddechne si zaměstnanec. „Věděl jsem, že se na Vás můžu spolehnout.“

Miroslav Siner, Tomáš Mráz, 8.B

Mezitřídní turnaj - florbal

Sportovní turnaj mezi třídami ZŠ Komenského odstartoval 24. listopadu 2017 florbalovými zápasy ve skupině A (6. a 7. ročník). Nyní je florbalová část mezitřídního turnaje u konce. Níže naleznete komplet výsledkový servis, tabulky i pořadí nejlepších střelců.

skupina A

6.B – 7.A **3 : 7**

7.B – 7.A **9 : 7**

7.B – 6.B **5 : 1**

skupina B

8.A – 8.B **12 : 3**

8.A – 9.B **8 : 4**

9.A – 9.B **8 : 2**

8.B – 9.A **0 : 5**

9.A – 8.A **7 : 3**

8.B – 9.B **2 : 3**

o celkové pořadí

o první místo 7.B – 9.A **1 : 5**

o třetí místo 7.A – 8.A **8 : 4**

o páté místo 6.B – 9.B **5 : 9**

Střelci turnaje:

16 branek	D. Kraus 9.B
15 branek	O. Vácha 8.A
13 branek	F. Petrásek 7.A
8 branek	T. Petrásek 9.A
7 branek	M. Vyškovský 7.B, M. Bláha 8.A, F. Štětina 9.A
6 branek	F. Peterka 6.B
4 branky	J. Mareš 7.B, F. Kotalík 9.A
3 branky	L. Novotný 7.A, D. Štefan 7.A, K. Hybšová 8.B, B. Sladovníková 9.A
2 branky	A. Vavřík 6.B, M. Musil 7.A, R. Vopava 7.B, V. Valeš 8.A, O. Hanzal 8.A, P. Doležal 8.B, D. Novák 9.A
1 branka	V. Marešová 6.B, M. Novotný 7.A, D. Fiala 7.B, J. Fišer 7.B, J. Peterka 8.A, T. Příbyl 9.A, M. Paulík 9.B, A. Geierová 9.B

Tabulka - skupina A

1.	7.B	2	2	0	0	14 : 8	4 bodů
2.	7.A	2	1	0	1	14 : 12	2 bodů
3.	6.B	2	0	0	2	4 : 12	0 bodů

Tabulka - skupina B

1.	9.A	3	3	0	0	20 : 5	6 bodů
2.	8.A	3	2	0	1	23 : 14	4 body
3.	9.B	3	1	0	2	9 : 18	2 body
4.	8.B	3	0	0	3	5 : 20	0 bodů

L. Bláhová: Děti jsou šikovné, ale chybí kluci - tanečníci

Určitě se k vám už dostalo, že na naší škole je možnost navštěvovat taneční kroužek. Již devět let ho vede Lucie Bláhová, bývalá žákyně ZŠ Komenského. Lucce za její práci s dětmi děkujeme a přejeme tanečnímu kroužku mnoho úspěchů, třeba v nějaké taneční soutěži. Pár otázek jsme položili Lucce i jedné z tanečnic.

Jak tě vůbec napadlo založit taneční kroužek?

Já jsem tento taneční kroužek nezaložila. Tento kroužek jsem navštěvovala už i já jako malá, když jsem chodila na tuto základní školu.

Jak ses k tancování dostala ty?

Rodiče mě dali v mých 5 letech na aerobic a od té doby tancuji. Od 10 let se věnuji modernímu baletu.

Proč zrovna na naší škole?

Protože jsem na tuto základní školu chodila i já a mám k ní velmi kladný vztah.

Můžou se přihlásit i děti z jiných škol, nebo je to jen pro žáky naší školy?

Na tento taneční kroužek můžou chodit jen žáci naší školy a to od 1. až do 9. třídy.

Kolik máš dětí ve skupině?

Tento taneční rok mám 26 dětí dohromady. V první skupině 15 dětí, v druhé skupině 11 dětí.

Jsou děti šikovné?

Jsou moc šikovné. Když vidím ty pokroky, co dělají, tak mě to těší ze všeho nejvíce.

Bude nějaké vystoupení?

Ano, každý rok máme takové čtyři vystoupení v Senior domě. Potom vystupujeme také v Roudné na Dětském dnu a příští rok bychom měli také vystupovat na soběslavském Kreativitu. Tento rok nás také čeká školní akademie.

Jmenuje se nějak vaše skupina?

Taneční kroužek.

Ty sama někde tancuješ?

Ano. Tancuji už od svých 10 let v Tanečním studiu ve Veselí nad Lužnicí. Také chodím na taneční lekce v Praze.

Jak často trénujete?

Trénujeme 1x týdně v pátek odpoledne.

Vymýšlíš si choreografii sama?

Ano, já sama. Během tanečního roku vymyslím asi 4 pro každou skupinu.

Jak dlouho vám trvá nacvičit novou sestavu?

Je to podle toho, jak je choreografie složitá, ale většinou tak 2 až 3 měsíce.

Máte ve skupině i nějakého kluka?

Za ty roky s námi tancoval pouze 1 kluk, ale jinak ne.

Nikola Tupá – 4.A

Proč ses přihlásila?

Protože mě baví tancování.

Chceš se v tanci dále věnovat?

Ano, chtěla bych být trenérkou.

Je na vás trenérka hodná?

Ano, je moc hodná a není vůbec přísná.

Jak dlouho tancuješ?

Od 3. třídy tancuji břišní tance, teď jsem u Lucky.

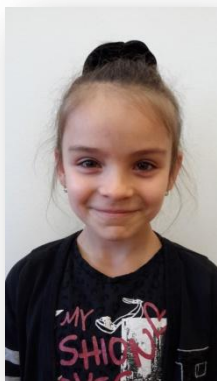

Naši nejmladší z 1.B

Do naší školy přišli zase další noví žáci. Počkali jsme si, až se zabydlí v nových třídách, až si zvyknou na školní prostředí a poté jsme se vydali zeptat se jich na pár otázek. Doufáme, že jejich názor na školu i na paní učitelku jim vydrží co nejdéle.

Viktorka Fryčová

Tereza Roháčková

Vaneska Zíglerová

Co se ti líbí ve škole?

Vaneska: Líbí se mi třeba, když čteme nebo píšeme na tabuli.

Tereza: Když třeba malujeme ve výtvarce, nebo píšeme písnička a učíme se.

Co bys řekla o vaší paní učitelce?

Vaneska: Představovala jsem si, že bude zlá, ale je naopak moc hodná.

Tereza: Nejvíce se mi líbí, že je upřímná.

Dostala jsi už nějakou špatnou známku?

Vaneska: Zatím moje nejhorší známka byla trojka z češtiny.

Tereza: Moje nejhorší známka byla zatím trojka.

Viktorka: Ano, trojku ze psaní v češtině.

Naštvali jste někdy paní učitelku tak, že na vás zakřičela?

Tereza: Skoro pořád.

A co říká na svou třídu paní učitelka Pšeničková?

Jak dlouho vám trvá zapamatovat si jména nových žáků?

Tak to vím určitě - 2 dny, maximálně týden.

Je nějaká třída, kterou byste chtěla vrátit?

Skvělá třída byla třeba na Chanosce před asi 20 lety. Tu jsem učila, ale jenom dva roky. Pak mě pan ředitel poslal učit do první třídy. Ale jinak mam ráda všechny třídy.

Jak si vedou noví žáci ve škole?

Děti v této mojí třídě jsou prostě skvělé a nezlobí mě, jsou dost v pohodě.

Jsou lepší než vaše bývalé třídy?

Já nerada srovnávám, ale jsou. Jsou dobří v psaní, učení. Hlavně to psaní jim jde.

Denisa Smolíková, 8.B

2. TRANSPORT

a car

a motorbike

a truck

a bike

a plane

a van

a ferry

a train

a tram

a submarine

an underground

a bus

a taxi

a ship

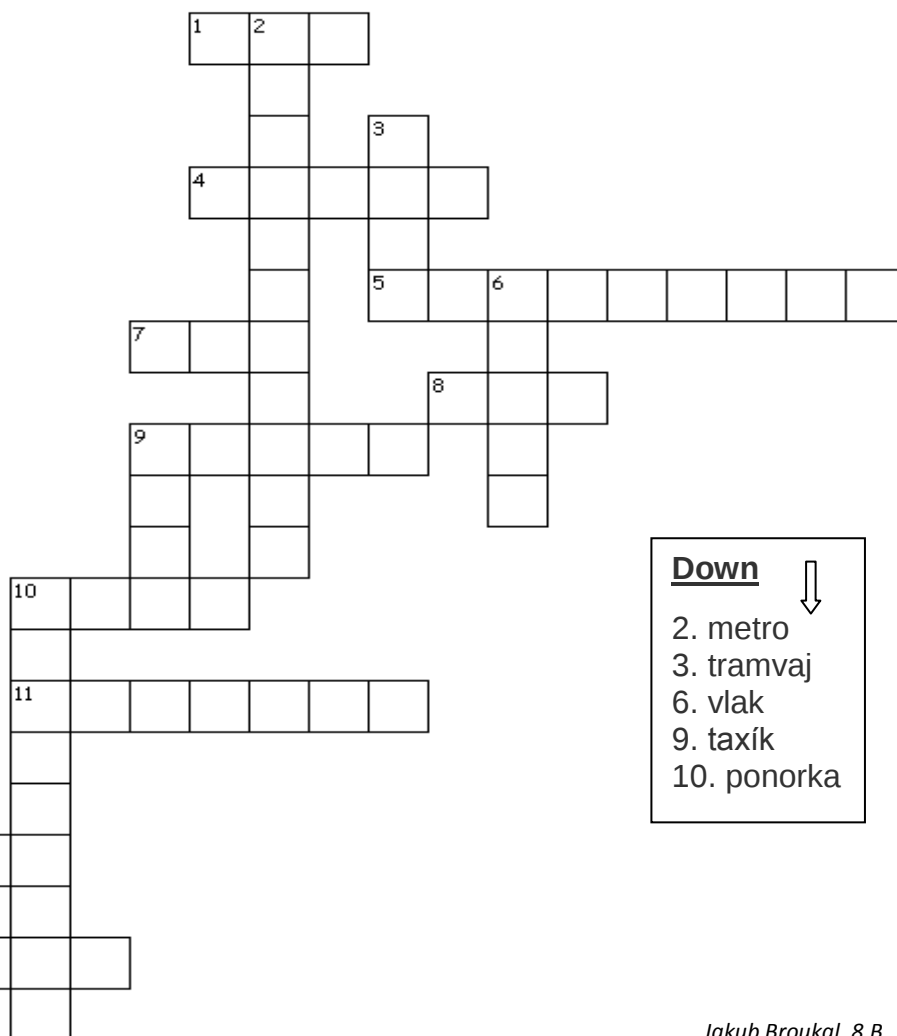
a scooter

Complete the crossword.

Across

→

1. autobus
4. trajekt
5. motocykl
7. automobil
8. dodávka
9. kamion
10. loď
11. kolo
12. koloběžka
13. letadlo

Down

↓

2. metro
3. tramvaj
6. vlak
9. taxík
10. ponorka

Jakub Broukal, 8.B

Can you find 15 means of transport?

_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____

E N A V P U M O E M M

L T W R H N B E O A Y

C T A Y V D S T R K W

Y R K X R E O T I C V

C A E N I R A M B U S

I I R B B G E J I R C

B N U I F R Q F S T A

Z S K S C O O T E R R

T E T E I U S H I P O

E N A L P N C K G K D

S E E J O D L E A W U

Skvělý úspěch všech školních florbalových družstev

Také se vám zdálo, že v poslední době na školním webu i školním facebooku byl samý florbal? Aby také ne, když jsme v něm tak dobří. Šest školních florbalových týmů nastoupilo k zápasům okresního kola. A všech šest týmů se umístilo na medailových pozicích.

STARŠÍ ŽÁCI – 2. MÍSTO

V základních skupinách nenašel náš tým přemožitele, a tak nás čekal finálový zápas o postup do krajské části. Soupeřem nám bylo mužstvo tábořského gymnázia složené z velké části ze soběslavských hráčů. Zápas skončil po základní hrací době 2:2, a tak následovalo prodloužení. V něm se projevil náročný celodenní program našich hráčů. Šťastnou trefou tak rozhodl o své výhře soupeř z Tábora. Celkově jsme obsadili krásné 2. místo. I přes porážku ve finále zaslouží všichni naši kluci obrovskou pochvalu, zvláště Míra Forszták podal excelentní výkon - až do finálového zápasu nepustil ani jednu branku.

Sestava: Forszták - Petrásek, Valeš, Vácha, Kotalík, Štětina, Novák, Bláha

Vladimír Máca

STARŠÍ ŽÁKYNĚ – 3. MÍSTO

Turnaje se letos účastnilo rekordních 16 týmů. Dívky se umístily na třetím místě, a do školy tak přibyl další cenný pohár. Nutno dodat, že celým turnajem prošly bez jediné porážky a s udržení čistého bezbrankového konta. V bojích o medaile se utkaly se soupeřkami ze ZŠ Chotoviny a ZŠ Borotín.

Tímto bych chtěla poblahopřát k vynikajícímu výsledku, poděkovat za vzornou reprezentaci školy a také za příkladné sportovní chování vůči soupeřům.

Sestava: Zuzana Cihlářová, Šárka Drunecká, Kristýna Hybšová, Pavlína Antochová, Veronika Gajdolíňová, Kateřina Hesová, Alena Ondřejová, Aneta Píchová, Barbora Sladovnicková, Denisa Tupá, Adéla Geierová

Eva Chramostová

MLADŠÍ ŽÁCI – 1. MÍSTO

Naši borci zvítězili ve skupině bez jediného zaváhání. Dále se vítězové jednotlivých skupin utkali o celkové 1.-3. místo. V prvním zápase jsme nastoupili proti hokejové ZŠ Zborovské a po boji zvítězili krásnou střelou v poslední minutě F. Petráska 2 : 1. V druhém utkání nepadla žádná branka, a tak jsme hráli se ZŠ SÚ 9. května 0 : 0. Tato remíza nám stačila k celkovému vítězství ve středečním turnaji 12 základních škol.

Vítěz středečního turnaje, tzn. naše škola a vítěz čtvrtletního turnaje, tzn. ZŠ Chýnov sehráli ve čtvrték rozhodující duel o postup na krajské finále základních škol. Do tohoto finálového zápasu jsme nastoupili

s odhodláním poprat se o postup i bez našeho nejlepšího hráče F. Petráska. Do branky se postavil R. Hňup a svůj tým svým výkonem určitě neklamal. Dan Jansa, který odchytal celý střeďeční turnaj, pomohl k zaslouženému vítězství dvěma brankami. ZŠ Chýnov jsme po vynikajícím výkonu, hlavně v obraně, porazili 6 : 1 a stali se tak pro letošní školní rok okresními přeborníky.

Sestava: Daniel Jansa, Radek Hňup, Filip Petrásek, Matěj Musil, František Peterka, Lukáš Novotný, David Štefan, Marek Novotný všichni, Matěj Gajdolin, Jakub Hybš

Jan Holas

MLADŠÍ ŽÁKYNĚ – 2. MÍSTO

Ve čtvrtek 23. 11. 2017 se děvčata šestých a sedmých tříd zúčastnila florbalového turnaje v Sezimově Ústí. Ve své skupině neprohrála jediný zápas ze čtyř utkání a to znamenalo boj o první až třetí místo. Nakonec se jim podařilo obsadit druhé místo v turnaji. Tímto bych chtěla poblahopřát k vynikajícímu výsledku a poděkovat dívkám za vzornou reprezentaci školy.

Sestava: N. Faustová, Z. Havlíková, T. Pokorná, A. Kostečková, V. Marešová, M. Holcová, E. Paušová, L. Příbylová, T. Vácová, T. Weberová, K. Mládková

Věra Ježková

ŽÁCI 1. STUPNĚ – 1. MÍSTO

Chlapci z prvního stupně naší školy rozehráli 24. listopadu 2017 boj o postup na krajské kolo ve florbalu opravdu náramně. Jednoznačně zvítězili ve své skupině, ale pak už šlo v semifinále doslova do tuhého. V úvodu jsme prohrávali se ZŠ Zborovského 0 : 3. Pak nás ale rychlý gól doslova „postavil na nohy“. Dokázali jsme udržet se soupeři krok a následovaly nájezdy, které rozhodovaly o finalistech turnaje. Podařilo se nám postoupit! Nakonec jsme bojovnost zúročili i ve finále a vyhráli jsme se ZŠ Planá nad Lužnicí. Hráčům, organizátorům turnaje a panu Zbyňku Vlnovi, který dětem věnoval poháry, patří velké poděkování.

Sestava: David Petrásek, Sebastian Pánek, Martin Novotný, Lukáš Prokeš, Matěj Máca, Daniel Štěpánek, Adrian Vlna, Jakub Tuček, Daniel Hanzal, Lukáš Novák

Ilona Klimešová

ŽÁKYNĚ 1. STUPNĚ – 1. MÍSTO

V letošním roce si děvčata z prvního stupně naší školy zaslouženě vybojovala první místo v okresním kole ve florbalu, když Kateřina Holasová vytvořila v brance neproniknutelnou zeď a za svá záda pustila z pěti zápasů pouze jediný gól. Ani v poli dívky nezůstaly pozadu a nastřílely soupeřkám přes třicet branek. Svou hrou udělaly radost nejen sobě, ale i přihlížejícím fanouškům florbalu.

Sestava: Kateřina Holasová, Lucie Nejedlá, Karolína Šimečková, Adéla Stiborová, Kamila Víturková, Adéla Štefanová, Nikita Kypťová, Pavla Forsztáková, Gabriela Vlnová, Veronika Holcová a Lucie Jansová

Ilona Klimešová

Budu řídit tramvaj!

Také jste chtěli být v mládí kominíkem, kosmonautem nebo popelářem? Naši deváťáci se v současné době rozhodují jakou vybrat školu, jakému povolání by se v budoucnu rádi věnovali. Naše škola jim pomohla v rozhodování dvěma exkurzemi. V tábořském hotelu Palcát i na českobudějovickém výstavišti měli možnost informovat se přímo u zástupců středních škol a učilišť. Na Úřadu práce v Táboře pak vyplnili dotazník, na jehož základě jim počítačový program navrhnul možnosti, kam se nadále ubírat. Některým se potvrdily touhy a myšlenky na konkrétní střední školu. Druhým program nabídl povolání, které je jistě nikdy ani nenapadlo. Nejkurioznější návrhy předkládáme zde. Dejte si je do souvislosti se sny žáků 3.A. I oni mají již své plány.

Žáci devátého ročníku

(nejkurioznější nabídky budoucího povolání dle PC programu na Úřadu práce v Táboře)

Kamila Kůrková	včelař
Natalie Šimová	archeolog, hlasatel rozhlasu
Richard Poslušný	palubní inženýr letadla
Petra Poršová	litograf
Zuzana Pantoflíčková	informátor železniční dopravy
Jiří Bauer	lodník
Lucie Frühaufová	právník
Tina Straková	pracovnice v pohřební službě
Matěj Mattanelli	hospodyně
Martin Černík	učitel na vysoké škole
Romana Krausová	astrolog
Andrea Snášelová	strážník obecní policie
Tomáš Bauer	chovatel laboratorních zvířat
Veronika Gajdolíková	vinohradník
Tomáš Příbyl	operátor v jaderné elektrárně
Tomáš Petrásek	kapitán lodi
David Novák	řidič tramvaje
Michaela Hybšová	dražebník, dirigent
Alena Ondřejová	diskžokej
Barbora Sladovníková	důlní revírník
Miroslav Forszták	pilot
Filip Kotalík	choreograf

Žáci třetího ročníku

(Odpovídali na otázku – Čím bys chtěl/a být, až budeš velký/á)

David Holický	hasič
Tadeáš Stibor	policista
Gita Hoffmannová	pekařka
Šimon Slavík	youtuber
František Pileček	učitel
Kryštof Hypš	youtuber
Lucie Valková	kadeřnice
David Janovský	pilot
Jan Kolář	elektrikář
Marek Hacker	hospodář
Gabriela Vlnová	veterinář
Lucie Jansová	prodavačka
Veronika Holcová	myslivec
Vendula Hořická	veterinář
Matyáš Bontea	fotbalista
Barbora Kleinová	gymnastka
Michala Nohejlová	gymnastka
Štěpán Ježek	paleontolog
Petr Štěpán	opravář aut
Pavel Hoffmann	závodník v letadle

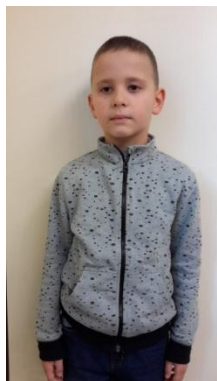
Lukáš Zeman, 7.A

Jak se těší prvňáčci na Vánoce?

Vánoce se blíží a tak jsme se zeptali pěti prvňáčků na otázky týkající se Vánoc a dárků. Děti nám moc rády odpověděly, i když stručně, a určitě se všichni těší na vánoční svátky. Co vy?

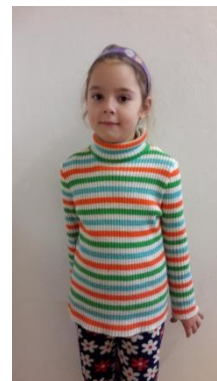
Tadeáš Bontea

Štěpán Dřevo

Emička Kovářová

Kačka Pochobradská

Co si přeješ k Vánocům?

Telefon.

Co si přeješ k Vánocům?

Tablet

Co si přeješ k Vánocům?

Šminky.

Co si přeješ k Vánocům?

Tablet

Byl jsi hodný?

Ano.

Byl jsi hodný?

Asi ano

Byla jsi hodná?

Možná.

Byl jsi hodný?

Ano.

Myslíš, že dostaneš to, co si přeješ?

Jo.

Myslíš, že dostaneš to, co si přeješ?

Ano

Myslíš, že dostaneš to, co si přeješ?

Doufám.

Myslíš, že dostaneš to, co si přeješ?

Ano

Těšíš se na Vánoce?

Ano

Těšíš se na Vánoce?

Ano

Těšíš se na Vánoce?

Ano

Těšíš se na Vánoce?

Ano

Co máš na Vánocích nejraději?

Sníh, dárky.

Co máš na Vánocích nejraději?

Sníh

Co máš na Vánocích nejraději?

Sníh

Co máš na Vánocích nejraději?

Sníh

Jak si představuješ Ježíška?

Modrý pán.

Jak si představuješ Ježíška?

Malý pán, vousy, bílý oblek.

Jak si představuješ Ježíška?

Nevím.

Jak si představuješ Ježíška?

Nevím.

Chodíte s rodinou na Štědrý den někam ven?

Ne

Chodíte s rodinou na Štědrý den někam ven?

Ne

Chodíte s rodinou na Štědrý den někam ven?

Ne

Chodíte s rodinou na Štědrý den někam ven?

Ne

Co obvykle máte na Štědrý den k večeři?

Amura

Co obvykle máte na Štědrý den k večeři?

Rybu

Co obvykle máte na Štědrý den k večeři?

Rybu

Co obvykle máte na Štědrý den k večeři?

Kapra.

Už jsi viděl zlaté prasátko?

Ne.

Už jsi viděl zlaté prasátko?

Ano, rybu.

Už jsi viděl zlaté prasátko?

Ne.

Už jsi viděl zlaté prasátko?

Ne

Soutěž - Poznáte své učitele?

Milí čtenáři, s Klubkem můžete i soutěžit. Připravili jsme pro vás tipovací soutěž, ve které budou mít výhodu ti nejbystřejší z vás. Řekli byste, že z těch roztomilých dětí na následujících fotografiích mohli vyrůst učitelé a učitelky? Ale je tomu opravdu tak. Poznáte je všechny? Pokud neznáte všechny učitele na škole, jejich aktuální fotografie naleznete na www.zssobeslav.cz, v sekci Pedagogický sbor.

Hlasovat můžete **na školním webu**, **školním FB** nebo odpovědi zapište **na podepsaný papír** a odevzdejte třídní učitelce či třídnímu učiteli. Dotazník naleznete i pod níže umístěným **QR kódem**. Možností je opravdu několik. Na školním webu či FB naleznete fotografie v lepší kvalitě, než jsou tyto vytištěné. A o co hrajeme? Nechte se překvapit ☺

č. 1

č. 2

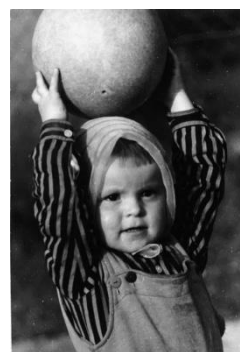
č. 3

č. 4

č. 5

č. 6

č. 7

č. 8

č. 9

č. 10

č. 11

č. 12

č. 13

č. 14

č. 15

č. 16

Hlasovat můžete do 10. ledna 2018.

Odkaz na hlasování naleznete na školních webových stránkách, na školním facebookovém profilu či po naskenování QR kódu. Nebo prostě vezměte kus papíru, podepište ho a zaznamenejte na něj své odpovědi (např. č. 1 – Josef Novák, č. 2 – Marie Novotná, ...). Takto vyplněný papír odevzdejte prosím své třídní učitelce či třídnímu učiteli.

Omluvte prosím zhoršenou kvalitu naskenovaných, vytištěných a ještě okopírovaných, mnohdy skoro historických, fotografií ☺

Tak trochu jiný čtenářský deník

Třída 9.A dostala letos trochu jiné zadání klasického čtenářského deníku. V deváté třídě neodevzdávají děti rozbor díla klasickou formou, která často vybízí k podvádění a stažení textu z internetu. Deváťáci letos svůj názor na dílo píší přímo autorovi knihy. A jak si s tím poradili? To posuďte sami.

VIKTOR DYK - KRYSAŘ

Milý Viktore,

musím se Vám omluvit za názor, který jsem si na Vaši knihu předčasně udělala. Přestože některé části Vaší knihy jsou dle mého názoru nudné, mě nakonec kniha upoutala a donutila se nad dějem pozastavit a popřemýšlet.

Styl, kterým byla kniha napsána, je srozumitelný a pro mě velmi příjemný. Některým slovům jsem občas nerozuměla, ale to je asi tím, že oba dva žijeme v rozdílných staletích.

Krysař je postava, kterou jsem si představovala jako vysokého, divného a velmi zamračeného muže. Přijde mi, že sám sebe dost dobře neznal a proto neočekával, že by se někdy mohl zamilovat do krásné, ale naprosto obyčejné Agnes, u které po příchodu do městečka Hammeln přenocoval.

Kdyby krysař žil ve skutečném světě, jistě by se ho lidé báli a vyhýbali by se mu stejně, jako ve Vaší knize. Strach bych z něho měla hlavně poté, co jsem si přečetla část, kdy se v hostinci U Žízivého člověka ošklivě pohádá s radními Froschem a Strummem. Ti místo toho, aby mu dali odměnu za to, že zahnal a utopil všechny krysy z městečka Hammeln, mu chtějí dát odměnu v postelích a šatech co vyrobili. Po hádce s radními jsem netrpělivě

čekala na to, zda je krysař potrestá svou píšťalou, ale kvůli Agnes kterou miloval, to nedokázal udělat. Její oči, které mu připadaly, tak moc nevinné, ho přesvědčily, že by měl dát radním a městu druhou šanci.

Postavu, kterou ve Vaší knize nejvíce odsuzuji za své činy, je Ágnes. Přestože miluje Krysaře, otěhotní se svým milencem Kristiánem, zvaným dlouhý, ke kterému sice city chová, ale sama netuší, zda jsou dostatečně silné. To Krysaře zlomí a on odejde z městečka. Posléze se opět vrací zpět, protože si uvědomí, jak moc Ágnes miluje. Krásnou Ágnes však u ní doma nenachází, sedí zde jen její stará matka, co se zbláznila z její ztráty. Když se Krysař dozví, co se stalo, bolest ho zlomí úplně. Popadne píšťalu, zapíská z plných plic a pochoduje na horu Koppel, ze které Ágnes skočila dolů. Kvůli kouzlu a neodolatelným zvukům, hlasům a zpěvům, které ona píšťala vydává, se za ním odhodlají jít všichni lidé z blátivého Hammeln. Společně s Krysařem skočí omámeni zvuky a hlasy dolů do Země sedmihradské.

Jediný, kdo přežije, je hloupý rybář Sepp Jörgen a malé nemluvně, které Sepp zachrání a odejde hledat ženu, co by mu dala napít.

Milý Viktore, četla jsem od Vás více povídek, například Smrt panenky nebo Stud. Z těchto tří mě ovšem Krysař oslovil nejvíce. Přijde mi, jako kdybyste ve svých povídkách popisoval sám sebe, nebo některé Vaše hořké životní zkušenosti a bolesti.

Tím vším jsem Vám chtěla říci, že má vaše kniha zajisté mnoho kvalit, ale na některých částech byste měl lépe zapracovat. Děkuji za přijetí mého názoru.

S pozdravem Barbora Sladovníková

NA ZÁPADNÍ FRONTĚ KLID

Milý pane Remarque,

Před několika
okamžiky jsem
dočetl vaše
dílo Na

západní frontě klid a musím konstatovat, že splnilo mé očekávání všemi deseti. O vaší knize jsem slyšel mnoho a i kvůli tomu jsem si ji také zvolil jako svůj čtenářský deník. Ze začátku jsem se občasně i nudil, ale posléze jsem se začel natolik, že jsem musel být vzhůru do pozdních večerních hodin, jen abych dočetl kapitolu a věděl, jak skončí. Teď zbývá jen hodnocení.

Vaše kniha má spoustu pozitivních věcí, ale jsem omezen rozsahem dopisu, tudíž musím vypíchnout jen některé z nich. První je příběh, který se převážně odehrává na frontě, kde mezi sebou bojují státy Dohody a Trojspolku. Jak už jsem říkal na začátku, váš příběh byl pro mě natolik poutavý, že jsem dokázal číst celý den a poté, co nadešel čas spánku, jsem se těšil na ráno, abych mohl číst dál. Když se bavíme o příběhu, jeho zpracování bylo naprosto úžasné. Místy jsem se cítil, jako bych byl osobně na frontě po boku Stanislava Katczinského a Pavla Bäumera. Tím se dostáváme k další kladné části knihy a to jsou postavy. Ty byly tak dobře napsané, že jsem si po chvíli ke každé z nich udělal malý citový vztah. Smutné pak bylo, když jedna za druhou umíraly. Nejvíce mi trhala srdce smrt Katczinského, který byl můj nejoblíbenější.

Negativem této knihy je podle mého názoru konec, který mi přišel příliš uspěchaný. Čekal jsem velkolepé vyvrcholení, jako například obrovskou rozhodující bitvu mezi nepřátelskými stranami, kde by Pavel padl, ale bohužel jsem se toho nedočkal. A to je jediná špatná věc, kterou vidím.

Vážený pane Remarque, dílo Na západní frontě klid bylo první, které jsem od vás četl a jsem ohromen. Vybral jsem si ho hlavně kvůli bližšímu pohledu na válku z pozice řadového vojáka a nelituji toho. Děkuji, že jste mi dal možnost tohoto dopisu. Přeji hodně štěstí a zdraví.

S pozdravem Tomáš Příbyl

Milý pane Rollande,

vybrala jsem si Vaší knihu Petr a Lucie jako povinnou četbu. Chci Vám tedy napsat můj upřímný názor na toto dílo.

Mrzí mě, asi i štvete, že jsem znala konec celé knihy, a proto se mi knížka zdála nezajímavá a do její četby jsem se nijak nehrnula. Chci se Vám za to omluvit, protože poté, co jsem si přečetla první stránky, hned jsem změnila názor.

Celý příběh se odehrává v Paříži za první světové války. Když si představím, jak Paříž teď vypadá, nechce se mi věřit, co vše se tam mohlo dít. Ale to asi není jen Paříž, je to plno míst, kterými válka „prošla“. Když se v dnešní době vysloví slovo válka, asi si pod tím skoro všichni představíme něco ohavného a asi bychom ji nechtěli zažít. Celý Váš příběh ukazuje na to, že i během války lidé uměli žít a možná i lépe než teď. Doufám, že jsem nenapsala něco, co by se Vám nemuselo líbit. Jen se mi velice zamlouvalo, jak mladí lidé jako je Petr a Lucie věděli, co se ve světě děje, ale snažili se na to nemyslet a plánovali si do určité míry budoucnost.

Petr vyrůstal v dobré měšťanské rodině, měl staršího bratra, který šel dobrovolně do války. Zatímco Lucie se narodila matce, která pracuje v továrně s výbušninami. Lucie se živila malováním. Vy, jakožto autor této knihy, to víte, ale mně se tato myšlenka moc líbila. Každý není stejný, každý nemá stejné možnosti i během války. Když Petr Lucii poprvé uviděl, našel v ní jakousi naději. Později se vídali každý den. Povídali si o smyslu života o zítřku a doufali, že ho přežijí. Procházeli se ulicemi bombardované Paříže, jakoby zapomněli, že Petr za necelý půl rok půjde na vojnu. I když se tento den blížil, stále byli pozitivní a plni lásky. Jednoho dne si šli poslechnout hudbu, když v tom se zřítla klenba chrámu a zemřeli, společně. Válka nad nimi vyhrává a přebírá svou moc.

Jsem ráda za styl, kterým jste to napsal, rozhovory mezi Petrem a Lucii byly opravdu úžasné. Ze začátku si vykali, později tykali. Moc se mi to líbilo. A děkuji, že jste takovéto dílo napsal a určitě si velice ráda přečtu i další.

S pozdravem Veronika Gajdolinová

časopis žáků ZŠ Soběslav, Komenského

Redakční rada:

Broukal Jakub

Frýda Jan Benjamin

Haplová Tereza

Hitmarová Andrea

Laňka Filip

Mládková Klára

Mráz Tomáš

Müller Richard

Novotná Eliška

Siner Miroslav

Smolíková Denisa

Straková Eva

Zeman Lukáš

Tištěno prosinec 2017

Počet výtisků 80